

**KÖLTÉSZET NAPI
RAJZPÁLYÁZAT
2008
VERSGYŰJTEMÉNY**

Kedves Gyerekek!

Költészet napi rajzversenyt hirdetünk Nektek. Az itt egybegyűjtött versekhez készíthettek illusztrációkat. Egy gyerektől maximum három, tetszőleges méretű alkotást várunk. Bármilyen technikát alkalmazhattok: vízfestés, ceruzarajz, szénrajz, tusrajz, zsírkréta, selyemfestés, linó stb.

A pályamunkákat 2008. április 5-én 14 óráig adjátok le a Budakeszi Könyvtárban (Fő u. 108.). Az eredményhirdetés április 11-én, a költészet napján du. 4 órakor lesz a gyermekkönyvtárban.

Két kategóriában versenyezhetek: külön díjazzuk a Nagy Gáspár, és külön a többi költő verseihez készített illusztrációkat.

Könyvtárunk május 7-én fölveszi városunk tavaly elhunyt nagy költőjének, Nagy Gáspárnak a nevét. Ebből az alkalomból a legszebb pályamunkákból kiállítást rendezünk.

Jó munkát kívánok mindenkinek!

Kati néni

Nagy Gáspár

Háromkirályok

Nem Kínából
Perzsiából

Hát követik
napestelig

Jön a Három
teveháton

Amíg a hold
ki nem telik

Nekik aztán
nem jár járom

Nagy Heródes
mint kígyó les

Szabadok hi-
szen királyok

Rájuk szisszen
ő az isten!

Milyen hosszú
a sivatag!

De nem félnek
célhoz érnek

Milyen forró
és hallgatag

Megy a Három
teveháton

Milyen fényes
fönn a csillag

Megy hazáig
Perzsiáig

Szívük köze-
pébe villan

Útjukon csil-
lag világít.

Nagy Gáspár

Egy végtelen ballada közepe

A legszentebb éjen
ő sem alhat mélyen,
boldog bégetését
angyalok karához:
Isten-orgonához
fölkínálja szépen.

Pedig farkas látta,
s igen megkívánta,
vén sasok is látták,
mégúgy megkívánták;
a legszebbik nyájból
hozza már a bátor
s legderekabb pásztor.

Hozza, óva hozza
pásztorok ösvényén,
mintha keskeny pallón,
nagyon ingón-hajlón,
szép csillagvilágnál
ama kicsi bárányt.

Remegő gyapjával,
tűz-lehelletével,
áll a kicsi bárány
istálló jászlánál:
fiúi bölcsőnél,
s jó Teremtőjének,
Pásztorának látja.

Nagy Gáspár

Tájkép – téli madárkikötővel

Tél: nagyhavak hava
örvénylő fehéren
habja tengerében
úszik az erdőnek
hajladozik maga
úszik az erdőnek
büszke szálfenyőfa
s magos tetejében
csüngő tobozokból
jégcsap huzalokból
túlevél alomból
épült árbockosár
karácsonyi fészek
mintha volna jászol
angyalok vigyázta
madarak tanyája
éghez közel eső
isteni kikötő
ki ne is vágjátok
el ne csúfítsátok
fejszés heródések!

Nagy Gáspár

Füsttel írtam

Milyen egyenes a füst
fénylik mint a szinezüst
tetők fölött utazik
hull rá a hó – havazik

Bugyborékol már az üst
tekergő lesz fönn a füst
víg muzsika rotyogós
kinn a fagy még kopogós

Kéményből a füst leszáll
csöndes eső rászítál
éreződik a fű szaga
tavaszt hoz az éjszaka

Nagy Gáspár

Tavaszbiztató

Télből elég
már a juss

ne késlekedj
március

meleg széllel
ide fuss

kívánom hogy
messze juss!

Kányádi Sándor

Márciusi versike

Tavaszt csörög a szarka, tavaszt.
Zöldülni kezd a barna haraszt.

Zsendülni kezd a zsenge határ.
Erőre kap a gyöngye bogár.

Szelídülnek az ordas szelek.
Barkákat hány a bokros berek.

Bukfencet vet a játszi patak.
Már csak a hegyen látni havat.

Kecskés Béla

Rigók, rügyek, ibolyák

Bemondta a rádiónk:
Holnap jönnek a rigók!
Hoznak füttyöt
- ügyesek! -,
kinyitják a
rügyeket.

Kidobolták a csodát:
Kinyíltak az ibolyák!
fussunk hát az
erdőbe,
csokrot szedni
belőle!

Dénes György

Májusi reggel

Gyertyát gyújtott a nap virága,
lobog az ég kékjébe mártva,
fény csorog át az erdők lombján,
fiafelhők eveznek lomhán.

A tócsák tükre csupa szikra,
az egész föld aranykalitka,
benne csízek, rigók fütyülnek,
kőkényfák habos blúzban ülnek.

Egy házikó a domb tövében,
elbódulva pislog a fényben,
szőke kislány dúdolgat halkán
a málnabokros partoldalban.

Kányádi Sándor

Nyári reggel

Gerlegalamb bűg a kertben,
füttyögetve rigó röppen
ágról ágra, fáról fára,
röpdösgetve száll utána
három kicsi fiókája.

A szarka is füttyögetne,
ha nem volna berekedve.
Sunyít, lapít, lesi-várja,
hogy a tyúk majd kotkodálva
tojóhelyét kikiáltsa.

Hírli a tyúk már harsányan,
hogy a fészkében tojás van.
Száll a szarka, de hiába
vásott csőre a tojásra:
a fészekbe nem találja.

Nem bizony, mert egy kis szőke
fürgé fiú megelőzte.
Akár a nap, olyan sárga
a kisfiú rántottája,
s még a lábost is kimártja.

Kányádi Sándor

Kánikula

Kutyameleg, kánikula,
nyelvét kiveti a kutya,
budákol, a tűző, heves
nap elől árnyéket keres.

De alighogy hűvösre lel,
s leheverne, költözni kell:
falja az árnyéket a nap,
s az ebbe is beleharap.

Pillognak a récék, libák,
nem csinálnak most galibát;
kiapadt a kicsi patak,
mint a cérna, kettészakadt.

Itt-ott ha még van is, ami
víznek mondható valami,
odamennek a bivalyok,
s kimártják a kis patakot.

Egyedül egy árva csacsi
hangját lehet csak hallani,
megereszt egy bátor iá-t,
esőért az égre kiált.

Palocsay Zsigmond

Szénaillat

Hússel bélelt ez a berek,
jönnek-mennek a szekerek.

Most hordják a szénát haza.
- Mitől olyan jó a szaga?!

Talántan a sok virágtól?
Rét Tündére hajszálatól?

Ettől is, attól is.
Ezeregy mástól:
NAPFÉNY-ASZALTA
VARÁZSTÓL!

Dénes György

Fülemüle

Lombos ágon
fülemüle.
Nézegetem,
hol a füle.
Barna tollát
látom, látom,
de a fülét
nem találom.
Bánom is én,
ha nincs füle,
csak szóljon a
fülemüle.

Kányádi Sándor

Még süt a nap...

Még süt a nap, még sütöget,
csak reggelente van hideg,
csak estelente kéldegél
újra és újra föl a szél.
Csak az éjszakák, csak azok
hűvösek, mint a csillagok.
Napközben meleg van, meleg.
Sütkéreznek a verebek.
Duruzsolnak a darazsak.

Napfényben fürdik a patak.
Gúnárok, gácsérok, tojók
élvezik még az úsztatót.
De a reggeli hideget
feledni többé nem lehet,
sem az esték, sem a sötét
éjszakák csillag-hűvösét;
tudják mindezt a levelek,
s a fáknak búcsút intenek.

Kányádi Sándor

Tarlón tűzok lépeget

Tarlón tűzok lépeget,
mögötte a népe megy:
felesége, fia, lánya,
veje, menyé, unokája,
apja, anyja, bátyja, nénje,
nagyszüleje és a dédje,
ipa, napa, sógor, após,
s nem maradhat el az anyós.

Ki totyogva, ki meg futva,
ott megy egész pereputtya.

Tarlón tűzok lépeget,
mögötte a népe megy.
Szemelgetnek, tallóztatnak,
estére nagy begyet raknak.

Tóth Elemér

Elnyargal a szél

Elnyargal a szél,
kék dombok mögött
port kavar,
ágakon
száz levél zörög.

Idefut az ősz,
koppan a dió,
hiába
kiabál
a sánta rigó.

Visszajön a szél,
hoz nagy hideget,
három hal
a tóban
vacog, didereg.

Mészely József

Lekvár főzés

Az üst fölött
ezüst gőz,
dédnagymani
lekvárt főz:
szilvalekvárt,
perpencét,
ínycsiklandó
csemegét,
mit miközben
kavargat,
Réka s Ilka
nyalogat,
s mely, ha forró
nem volna,
mind egy csöppig
elfogyna,
még mielőtt
a bögre
megtelhetne
télire.

Balla László

Hideg ősz...

Hideg ősz, hideg ősz,
vizes-lucskos, csepegős,
hideg ősz, hideg ősz,
fa és bokor remegős,
az ember is didergős.

Lassú eső
kippen-koppan,
kis esernyőm most a dob,
nótát dobol a záporban,
dob szavára szaladok
a jó meleg óvodába,
s látom, már itt is javába
nótát dobol az eső,
ablakunkat verdeső.

Hideg ősz, hideg ősz,
vizes-lucskos, csepegős.
Zimankó, zimankó,
óvodában most a jó,
kályhánk vígan surrogó,
minden olyan csillogó,
s halkán száll a meseszó.

Kányádi Sándor

Három holló

Ül a havon
három holló.
Mind a három
nagyothalló.

Fújhat a szél,
zúghat-búghat,
ők a hóról
nem mozdulnak.

Közepén a
fehér télnek
moccanatlan
feketéllnek.

Osvát Erzsébet

Didergők

Brr, de fázom,
majd megfagyok.
Bárcsak sose
lenne tél!
Dideregnek
kicsik-nagyok,
de valaki
vígan él.
Ki lenne más:
a hósubás,
nagypocakos
hóember.
Áll a hóban
jókedvűen,
két nevetős
szénszemmel.

Kecskés Béla

Megérkezett Télapó

Felhők közül,
nagy hegyekről,
hol más sem él, csak egy jó
kismanó,
reggel – nicsak, száll a hó! -:
megérkezett Télapó.
Megérkezett, eljött végre,
várta már a rét, a tó,
fázóshátú földek lesték:
lesz-e meleg takaró?
Gyors szánkóját röpítette
kilenc fürge szél-csikó,
puttonyába,
nagy zsákjába
be volt rakva minden jó –
szét is szórta egykettőre,
mindenkinek jut belőle:
kinek csengő jég-gyöngy,
kinek selymes hó.

Lászlóffy Aladár

Fenyő

Jó estét holdvilág,
jó estét csillagok.
Enyém a nagyvilág,
ma este csillogok!

Lehet a hegyeken
zimankó, szélvihar,
zúghat a fedelen –
engem már nem zavar:

innen a melegből
nézem a havakat,
ágamon üvegből
almák és madarak.

Ma este itt vagyok,
s mindenütt lehetek –
felettem angyalok,
köröttem szeretet.

Kedvemet keresik
gyermekek, csillagok...
Csillogok ma este,
holnap is csillogok!

Dénes György

Havak hullnak

Havak
esnek,
havak
hullnak,
piros
srácok
havat
gyúrnak,
hóba
ülnek,
térde-
pelnek,
meleg
szájjal
éne-
kelnek.